

D vitamīna deficīta prevalence bērniem ar rekurentām elpceļu infekcijām Bērnu klīniskajā universitātes slimnīcā

Ieva Nokalna¹, Gunta Laizāne^{2,3}, Jana Pavāre^{2,3},
Dace Gardovska^{2,3}, Ilze Grope^{2,3}

¹Rīgas Stradiņa universitāte, Medicīnas fakultāte, Latvija

²Rīgas Stradiņa universitāte, Pediatrijas katedra, Latvija

³Bērnu klīniskajā universitātes slimnīcā, Latvija

Ievads. Pēdējo gadu pētījumi norāda, ka pazemināts D vitamīna līmenis var būt cēlonis virknei sarežģītu dažādu orgānu sistēmu slimību, kā arī rekurentām elpceļu infekcijām. Līdz šim Latvijā bērnu populācijā nav veikti pētījumi par D vitamīna deficīta prevalenci un tā iespējamo saistību ar bieži slimojošiem bērniem. Iespējams, ka D vitamīna skrīnings varētu būt ekonomiski izdevīgs tests veselības uzlabošanai.

Darba mērķis. Noteikt D vitamīna (25(OH)D) līmeni serumā bērniem ar rekurentām elpceļu infekcijām vecumā no 1 gada līdz 18 gadiem, kuri pēdējā gada laikā nav saņēmuši D vitamīna terapiju vai profilaksi, izvērtējot D vitamīna noteikšanas lietderību un deficīta saistību ar biežu slimošanu bērniem.

Materiāls un metodes. D vitamīna līmenis tika noteikts 31 pacientam, kas vērsās Bērnu klīniskajā universitātes slimnīcā laika posmā no 2012. līdz 2013. gadam. Apkopota pētījumā iekļauto pacientu anketās gūtā informācija, un dati apstrādāti ar pētījumu apstrādē pieņemtām standartmetodēm, izmantojot datorprogrammu SPSS.

Rezultāti. Izmeklējot 31 pacienta asins paraugus, konstatējām šādu D vitamīna sadalījumu:

- < 20 ng/ml (D vitamīna deficīts) – 45,2% pacientu (n = 14);
- 20–30 ng/ml (D vitamīna nepietiekamība) – 41,9% pacientu (n = 13);
- 30–40 ng/ml (D vitamīna pietiekamība) – 12,9% pacientu (n = 4).

Šai pacientu grupai konstatēta ārstēšanās stacionārā dzīves laikā no 1 līdz 8 reizēm un pētījuma gadā no 1 līdz 4 reizēm. Pacientiem ar D vitamīna deficītu dzīves laikā tika konstatēta stacionēšana vairāk nekā 4 reizes (35,6% jeb n = 5).

Secinājumi. Pētījuma rezultāti šajā etapā ar iekļauto pacientu skaitu iezīmē pētījuma rezultātu un secinājumu tendences. Izmeklēto pacientu grupā 87,1% konstatēts D vitamīna deficīts vai nepietiekamība, bet optimāls D vitamīna līmenis netika konstatēts nevienam pētījumā iekļautajam pacientam. Pētījuma rezultātu tendences norāda, ka pacientu D vitamīna līmenis korelē ar biežu stacionēšanu. Iespējams, ka viens no šo pacientu slimību etiopatoģenēzes faktoriem varētu būt pazeminātais D vitamīna līmenis, kas kā skrīnings varētu būt ekonomiski izdevīgs tests veselības uzlabošanai. Lai varētu izdarīt viennozīmīgākus secinājumus, pētījumu vajadzētu turpināt, iekļaujot tajā vairāk pacientu.

Pētījums tapis valsts pētījuma programmas “Galveno Latvijas iedzīvotāju dzīvildzi un dzīves kvalitāti apdraudošo patoloģiju zinātniskā izpēte ar multidisciplināra pētnieciskā konsorcijs palīdzību” ietvaros.